Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 573 van 4 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat P. GOVAERTS**
Beekstraat 9
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 15 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 19 december 2025 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 5 mei 2026.

Gelet op de beschikking van 4 augustus 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat P. GOVAERTS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De Raad verwijst naar artikel 5.12, § 3 van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 19 juni 2026), dat luidt als volgt:

"§ 3. Voor alle beroepen die op het moment van de inwerkingtreding van deze wet hangende zijn voor de Raad en waarvoor met toepassing van artikel 39/74 van de wet van 15 december 1980 reeds een terechtzitting werd vastgesteld of waarop reeds een procedure in de zin van artikel 39/73, 39/73-2 of 39/73-3 van dezelfde wet wordt toegepast, verloopt de procedure overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet. […]"
Ingevolge artikel 5.12, § 3 van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (BS 19 juni 2026) verloopt de onderhavige procedure aldus overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet.

2. Overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de wnd. voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

"Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor wegens laattijdigheid."

3. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar dat hij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig oud artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting*, Parl.St*. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

4. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

5. In het proces-verbaal van terechtzitting van 26 augustus 2026 staat het volgende vermeld:

"De wnd. voorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.
De raadsman van de verzoekende partij wenst overmacht in te roepen in de zin dat de verzoekende partij sinds 10 maart 2025 op een nieuw adres in Lokeren woont en dat zij pas op 1 december 2025 kennis heeft genomen van de bestreden beslissing toen deze via mail aan haar raadsman overgemaakt werd. Het opvangcentrum bevestigt dat ze niets hadden ontvangen en bevestigen dat ze de adreswijziging hadden doorgegeven, maar kunnen dat niet bewijzen. Als de verzoekende partij niet zou verschijnen, zou dit een blijk van desinteresse wekken, dat zou het opvangcentrum ook niet willen."

6. Het doel van een vraag tot horen bestaat erin om ter zitting concreet uiteen te zetten met welke grond(en) van de beschikking men het niet eens is en waarom. Verzoeker slaagt er evenwel niet in om concrete en dienstige elementen bij te brengen die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 28 april 2026.

7.1 Beroepstermijn

Het beroep van verzoeker is gericht tegen voormelde beslissing 'weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus' van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal) van 26 juni 2025.

Overeenkomstig oud artikel 39/57, § 1, lid 1 van de Vreemdelingenwet bedraagt de beroepstermijn tegen die beslissing dertig dagen. Deze termijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.
De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

7.2. Kennisgeving

Oud artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient overeenkomstig artikel 50, § 3, dient in België woonplaats te kiezen.
Zo hij geen woonplaats heeft gekozen wordt de verzoeker geacht woonplaats te hebben gekozen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.
De vreemdeling die aan de grens een verzoek om internationale bescherming indient zonder te voldoen aan de in artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden, wordt geacht woonplaats te hebben gekozen op de plaats waar hij wordt vastgehouden.
Elke wijziging van de gekozen woonplaats moet bij een ter post aangetekende zending medegedeeld worden aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alsook aan de Minister.
Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, is elke kennisgeving geldig wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangbewijs. Wanneer de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman, kan de kennisgeving ook geldig worden verstuurd per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeningswijze.
De oproepingen en de aanvragen om inlichtingen kunnen eveneens geldig verstuurd worden naar de gekozen woonplaats bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangbewijs. Wanneer de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman, kunnen de oproepingen en aanvragen om inlichtingen ook geldig worden verstuurd per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeningswijze, onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf."

Een geldige kennisgeving doet de beroepstermijn ingaan. Derhalve wordt vooreerst geverifieerd of deze correct en rechtsgeldig is geschied, hetgeen het geval is, zo blijkt.

Artikel 51/2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat "*onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, (…) elke kennisgeving geldig [is] wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangbewijs*".

Uit het administratief dossier blijkt dat de kennisgeving van de bestreden beslissing gebeurde bij aangetekende brief verstuurd naar de door verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming gekozen woonplaats te (…), 9120 Beveren (administratief dossier, stuk 7 map DVZ, 'verklaring betreffende de woonstkeuze', 5 mei 2025).
Dit is de laatste door verzoeker gekozen woonplaats. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt volgende chronologie:
- 19 december 2024: verzoeker doet keuze van woonplaats op het adres (…) in St-Lambrechts-Woluwe en deelt dit mee aan het CGVS (administratief dossier, stuk 4 map bijkomende informatie, "*declaration: change of chosen residence (elected domicile)*")
- 29 januari 2025: verzoeker doet keuze van woonplaats op het adres (…) in 9120 Beveren, dit is het opvangcentrum van het Rode Kruis, en deelt dit mee aan het CGVS (administratief dossier, stuk 4 map bijkomende informatie, verklaring gekozen woonplaats)
- 11 maart 2025: verzoeker doet bij het CGVS keuze van woonplaats op het adres (…) in Lokeren (administratief dossier, stuk 4 map bijkomende informatie, verklaring gekozen woonplaats)
- 5 mei 2025: verzoeker doet bij de DVZ keuze van woonplaats op het adres (…) in 9120 Beveren (administratief dossier, stuk 7 map DVZ, 'verklaring betreffende de woonstkeuze', 5 mei 2025)
- op 7 mei 2025 wordt het dossier door de DVZ overgezonden naar het CGVS.

De kennisgeving gebeurde aldus op een rechtsgeldige, correcte en regelmatige wijze bij een ter post aangetekende zending naar de gekozen woonplaats van verzoeker. Een rechtsgeldige kennisgeving doet de beroepstermijn ingaan.

Dat verzoeker op 11 maart 2025 een correct adres zou hebben opgegeven en op 5 mei 2025 een foutief of een oud adres, betreft geen overmacht (zie hieronder) en doet geen afbreuk aan het feit dat het CGVS de bestreden beslissing heeft verstuurd naar het laatste adres dat verzoeker als keuze van woonplaats heeft opgegeven.

7.3. Laattijdigheid beroep

De beroepstermijn loopt in geval van kennisgeving bij aangetekende brief, zoals in casu, steeds vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop die brief aan de postdiensten werd overhandigd, "*tenzij de*

geadresseerde het tegendeel bewijst" (oud artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet). Zoals hierna zal blijken, ligt er geen dergelijk tegenbewijs voor.

Uit het administratief dossier blijkt dat de aangetekende brief met de bestreden beslissing op maandag 30 juni 2025 aan de post werd overhandigd.

Overeenkomstig voormeld oud artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, was donderdag 3 juli 2025 dus de eerste dag van de beroepstermijn.

Gelet op de beroepstermijn van 30 dagen was vrijdag 1 augustus 2025 de vervaldag van de beroepstermijn. Verzoeker had derhalve tot en met vrijdag 1 augustus 2025 tijd om beroep in te dienen.

Het verzoekschrift, verzonden op 15 december 2025, werd bijgevolg ingediend buiten de wettelijke termijn. Dit werd ook in voormelde beschikking vastgesteld.

7.4. Overmacht

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoeker aantoont dat hij wegens overmacht werd verhinderd zijn verzoekschrift tijdig in te dienen.

Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien, noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, "Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)" in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Noch uit het verzoekschrift, noch uit het betoog ter terechtzitting, blijkt een reden van overmacht.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zelf op 5 mei 2025 bij de DVZ zijn eerder op 11 maart 2025 gekozen woonplaats (in Lokeren) opnieuw heeft gewijzigd naar het adres in Beveren, dit is het adres van het opvangcentrum. Dat dit mogelijk een vergissing betreft omdat dit zijn oud adres was (op 29 januari 2025 had hij op het adres in Beveren reeds keuze van woonplaats gedaan), vormt geen overmacht die voortvloeit uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil.

Verzoeker is zelf verantwoordelijk voor zijn woonplaatskeuze, het meedelen van een wijziging ervan aan het Commissariaat-generaal op de daartoe in oud artikel 51/2, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene wijze en het organiseren van zijn briefwisseling/post. Hij dient zich zo te organiseren dat hij tijdig kennis kan nemen van de briefwisseling die hem aanbelangt en hem per post aangetekend wordt toegestuurd.

Verzoeker weerlegt bijgevolg niet dat de kennisgeving op een rechtsgeldige, correcte en regelmatige wijze bij een ter post aangetekende zending gebeurde naar zijn laatst gekozen woonplaats, zoals hoger reeds vastgesteld.

Als bijlagen bij het verzoekschrift voegt verzoeker verschillende stukken, die echter geen afbreuk doen aan zijn eigen woonplaatskeuze gedaan op 5 mei 2025 op het adres in Beveren:
- de mail van het opvangcentrum in Beveren van 28 november 2025 bevestigt dat verzoeker daar vertrokken is en dat op 11 maart 2025 een wijziging van woonplaatskeuze werd meegedeeld naar een ander adres;
- het uittreksel uit het Rijksregister van 27 november 2025 bevestigt dat verzoeker is ingeschreven op het adres in Lokeren; dit document betreft geen wijziging van woonplaatskeuze;
- de mail van verzoekers raadsman van 27 november 2025 die vermeldt "*Hij is ingeschreven op zijn huidig adres sedert 10.03.2025 en heeft dit adres meegedeeld aan het opvangcentrum bij zijn vertrek en aan DVZ tijdens het interview op 05.05.2025*" klopt slechts gedeeltelijk: verzoeker heeft inderdaad bij zijn vertrek uit het centrum zijn nieuw adres in Lokeren meegedeeld, dat dan via een document van wijziging woonplaatskeuze aan het CGVS werd meegedeeld. Op 5 mei 2025 deed verzoeker bij de DVZ echter zelf opnieuw keuze van woonplaats op het adres van het opvangcentrum in Beveren.
De Raad herhaalt dat het feit dat verzoeker zich op 5 mei 2025 mogelijk vergist heeft van adres, geen overmacht uitmaakt.

Het betoog ter terechtzitting doet hier geen afbreuk aan. Waar verzoeker ter terechtzitting stelt dat hij op 10 maart 2025 zijn nieuw adres heeft meegedeeld middels een document keuze van woonplaats, strookt dit met de gegevens van het dossier. Dit doet echter geen afbreuk aan de nieuwe woonplaatskeuze die hij daarna nog heeft gedaan op 5 mei 2025 op het adres in Beveren.

Verzoeker toont dus niet aan dat er geen rechtsgeldige kennisgeving van de bestreden beslissing zou zijn gebeurd, noch dat er sprake zou zijn van een overmachtssituatie die hem buiten zijn wil om zou hebben verhinderd om tijdig kennis te nemen van de bestreden beslissing.

Zoals hoger aangestipt, zou de Raad zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen. Het betoog ten gronde zoals ter terechtzitting en in het verzoekschrift geformuleerd en het volharden daarin, zijn bijgevolg niet dienstig.

7.5. Aangezien geen overmacht wordt aangetoond, kan de Raad niet anders dan besluiten dat het beroep laattijdig werd ingediend.

8. Het beroep is onontvankelijk ratione temporis

9. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken op vier september tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,
K. VERHEYDEN	A. DE SMET